

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
v dne 21.9.2011
v dne .....
a je konečné dnem .....

Originál

18 T 11/2010-236

V dne 12.10.2011

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře rozhodl dne **31. května 2011** v hlavním líčení v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Kučery a přísedících JUDr. Jany Čunátové a Ing. Hany Kozákové v trestní věci obžalované rozené , nar. v Táboře, bez zaměstnání, trvale bytem , čp. , **t a k t o :**

Obžalovaná

rozená , nar. v Táboře, bez zaměstnání, trvale bytem , čp.

je v i n n a , ž e

dne 18.5.2010 v , v místě trvalého bydliště, poté, kdy v brzkých ranních hodinách na toaletě bytu porodila živé dítě mužského pohlaví a v důsledku rozrušení způsobeném porodem v úmyslu novorozence usmrtit, vložila jej do sáčku na odpadky a igelitové tašky, kterou odnesla nedaleko místa bydliště na okraj řeky Lužnice nacházející se v katastru obce Sezimovo Ústí, okres Tábor, tam ji odložila do křoví, přičemž krátce na to, kolem 6:30 hod., igelitovou tašku s novorozeným dítětem jménem

nalezl náhodný chodec, který přivolal lékařskou pomoc, přičemž lékař konstatoval, že dítě je zdravé bez známek zevního poranění,

t e d y

dopustila se jednání, které směřovalo k úmyslnému usmrcení novorozeného dítěte, přičemž tohoto jednání se dopustila bezprostředně po porodu v důsledku rozrušení způsobeném porodem, avšak k dokonání činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l a

pokus zločinu vraždy novorozeného dítěte matkou podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 142 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 142 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaná k výkonu trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s dozorem.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený _____ nar. _____, r.č. _____, zastoupený opatrovníci Bc. Světlouš Fialovou, MěÚ Tábor, OSPOD, Husovo nám. 2938, Tábor, se svým požadavkem na náhradu škody **odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.**

O d ů v o d n ě n í :

Na obžalovanou _____ byla státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře podána obžaloba ze dne 18.10.2010, sp. zn. 2 KZV 6/2010, která jmenovanou vinila z pokusu zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 2, 3 písm. c) tr. zákoníku, jehož se měla jmenovaná dopustit tím, že dne 18.5.2010 v _____, v místě trvalého bydliště, poté, kdy v brzkých ranních hodinách na toaletě bytu porodila živé dítě mužského pohlaví a v důsledku rozrušení způsobeném porodem v úmyslu novorozence usmrtit, vložila jej do sáčku na odpadky a igelitové tašky, kterou odnesla nedaleko místa bydliště na okraj řeky Lužnice nacházející se v katastru obce Sezimovo Ústí, okres Tábor, tam ji odložila do křoví, přičemž krátce na to, kolem 6:30 hod., igelitovou tašku s novorozeným dítětem jménem _____

nalezl náhodný chodec, který přivolal lékařskou pomoc, přičemž lékař konstatoval, že dítě je zdravé bez známek zevního poranění.

Krajský soud předmětnou obžalobu projednal v hlavním líčení, během něhož osobně vyslechl obžalovanou, svědky , a znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z odvětví psychiatrie, specializované na klinickou psychologii. Vyslechl svědka a znalkyni z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví, gynekologie. Přečetl protokoly o výpovědích svědků a . Z listinných důkazů konstatoval úřecni záznamy, záznam o výjezdu, lékařská vyšetření, záznam o použití služebního psa, protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace a plánek, odborná vyjádření, rodný list, osobní materiály obžalované, rozhodnutí soudu, sdělení úřadu práce a věcné důkazy, jako je igelitová taška a pytlík na odpadky.

Obžalovaná v přípravném řízení i u hlavního líčení využila svého práva nevypovídat a k věci se nevyjádřila.

Svědka ve své výpovědi potvrdil, že v době, když mu bylo kolem 19 let, s obžalovanou chodil. Poté si našel každý svoji cestu a také své partnery. Následně při jednom setkání mu obžalovaná řekla, že mohou nadále zůstat jako přátelé.

Když se rozvedl, přibližně v roce 1994, začal se s obžalovanou intenzivněji stýkat, přičemž v převážné míře ji navštěvoval u ní doma. Bylo tomu tak jednou až třikrát za měsíc. Vždy mu napsala SMS zprávu, že její manžel není doma a on za ní přišel. Celou dobu co se stýkali, udržovali spolu pohlavní styk. V souvislosti s návštěvou obžalované měl jednu s jejím manželem konflikt, proto kontakty s ní přerušil. To jim vydrželo přibližně 3 až 4 roky a poté se opětovně začali scházet.

Pokud se se bavil, pak ta si stále stěžovala na manžela, že ji fyzicky napadá a dokonce ji měl vyhodit i z bytu.

Vzájemné schůzky, které byly za účelem sexuálního styku, trvaly i v loňském roce.

Přibližně v listopadu 2009 mu napsala, že nedostala menstruaci, čemuž on nevěnoval příliš velkou pozornost, neboť věděl, že ta u žen nebývá pravidelná. Koncem listopadu pak napsala, že již menstruaci dostala a vše je v pořádku. Přibližně v lednu roku 2010 se mu ozvala a opětovně si stěžovala, že ji její manžel zbil a současně, že podal žádost o rozvod. Nabídl jí, že v případě pokud se rozvede, mohou spolu žít jako druh a družka. Následně se ovšem ozvala, že se rozvádět nebude. Od ledna 2010 s obžalovanou spal přibližně 2krát až 3krát. Jistou překážkou v častějších návštěvách u jmenované byl jeho nástup do zaměstnání dne 18. ledna. Pohlavní styk měli naposledy v únoru 2010, přičemž se se bavil v březnu nebo začátkem dubna. Po týdnu ji opět spatřil, ona se však k němu nehlásila, proto jí napsal SMS zprávu, na kterou mu neodpověděla.

mu nikdy nesdělila, že s ním je těhotná a pokud by tomu tak bylo, určitě by to spolu řešili. O jejím těhotenství se dozvěděl až od policie.

Po celou dobu kontaktu s _____ na ní nepozoroval žádné změny, které naznačovaly její těhotenství. Připustil, že v jednom případě takovouto skutečnost naznačovala a potom řekla, že je to planý poplach.

Protože _____ zná, má za to, že se jedná o pohodovou ženskou, která má jistou odpovědnost. Pokud udělala to, co je uvedeno v obžalobě, má za to, že jednala zkratkovitě a z obav z manžela.

Svědék _____, manžel obžalované, u hlavního líčení využil svého práva a nevypovídal a proto byla jeho výpověď z přípravného řízení přečtena, když v tomto postupu nebylo shledáno žádných zákonných překážek. Ve své výpovědi v přípravném řízení potvrdil, že s obžalovanou _____ je v manželském vztahu od roku 1989. Krátce po svatbě manželka šla na mateřskou dovolenou a od té doby, v podstatě kromě několika dnů, nepracovala. Z manželství mají celkem tři děti, přičemž první _____, který se narodil v roce 1991, má dětskou mozkovou obrnu. Pro svoje vážné postižení je v průběhu týdne v Klíčku a na sobotu a neděli jej mají doma. Jako druhé dítě mají syna _____ a třetí je _____. Dvě poslední těhotenství manželka zjistila až v pokročilém stadiu, ale normálně chodila pravidelně ke gynekologovi. Syn _____ pak u nich nežije, neboť se o něj stará na základě jejich vzájemné domluvy tchýně. Ví, že manželka měla mimomanželský vztah, kromě jiného také s jistým _____. S ním měl konflikt již před deseti lety. Poté co nastal současný problém, se mu manželka svěřila, že s _____ udržovala v posledních dvou letech milenecký poměr a ten ji poměrně často navštěvoval u nich doma. Také mu řekla, že otcem dítěte, které odložila, je právě _____. Ostatně on zcela jistě otcem být nemůže, protože je to poměrně dlouho, co měl s manželkou pohlavní styk.

K užívání antikoncepce manželkou pro nedostatek informací se nemohl vyjádřit, byť údajně manželka poslední dva roky něco brala, ale neví co.

Pokud se s manželkou bavil o tom, zda _____ informovala, že s ním čeká dítě, pak připustila, že tomu tak bylo v březnu roku 2010, přičemž _____ jí sdělil, že tomu nevěří a nadále za ní docházel a spali spolu.

O tom, že manželka je těhotná, nevěděl a její vyšší váhu připisoval tomu, že tloustne. Kdyby mu takovouto informaci sdělila, pak by jí stejně řekl, že dítě není jeho, neboť poslední pohlavní styk měli spolu snad v roce 2005.

Pokud jde o předchozí těhotenství manželky, připustil, že komplikovanější měla první porod, další dva porody byly v pohodě. Má za to, že to byl také důvod, proč současné těhotenství byla schopna utajit. Jinak manželku označil za osobu s nízkým IQ. Jeho manželka byla vzteklá, agresivní, křičela a stále se hádali. Byla značně nepořádná, o čemž svědčí i fakt, že těhotenství zjistila vždy pozdě.

Připustil, že vztahy mezi nimi nebyly ideální a končily ostřejší výměnou názorů. V jednom případě jí dal dokonce facku. Jinak byl jediným živitelem rodiny, protože nikdo jiný nevydělával.

U hlavního líčení byl osobně slyšen svědek _____, který uvedl, že bydlí v _____ u jezu. Dne 18.5.2010 přibližně v 06:15 až 06:30 hodin šel směrem

k Táboru po pravém břehu řeky Lužnice ve směru jejího toku. Chodí tam každý den na procházku se psem. Po příchodu na pěšinu jeho pes zavětril, sklonil čenich a šel po stopě. Bylo to přibližně v místech vodní elektrárny. Všiml si, že pes šel po krvavých stopách. Ušli přibližně 150 až 200 metrů, kdy pes sešel z pěšiny u roští pod nedodělaným hřištěm. Tam zaštěkal a on najednou uslyšel brečet dítě. To bylo v igelitce, která se nacházela asi metr od pěšiny. Igelitka byla postavena v roští a nebyla ničím přikryta. Když igelitovou tašku otevřel, uviděl jenom hlavičku dítěte. Ničeho jiného si v tašce nevšiml. S taškou nemanipuloval. Rychle běžel domů pro mobilní telefon a zavolal záchranku. Pracovníci záchranné služby také byli první, kteří se tašky dotkli. Vyjmuli zcela nahé tělíčko dítěte a prováděli s ním další úkony. Pokud jde o uložení igelitové tašky, ta z pěšiny byla viditelná, ale má za to, že v případě, pokud by pes stopu nevystavil, tak by si jí nevšiml. Jinak pěšina, po které šel na procházku se svým psem, je v ranních hodinách poměrně frekventovaným místem procházek obyvatel blízkého sídliště. Pokud by dítě nenašel on, určitě by je našel někdo jiný.

Svědčyně je matkou obžalované. Ve své výpovědi potvrdila, že její dcera se svým manželem má tři děti. Nejstarší syn má dětskou mozkovou obrnu. Narodil se v roce 1991. Přibližně od šesti let jej dcera vozí do Klíčku v Záluží, což je speciální škola. Druhému synu bylo 17 let v roce 2010 a bydlí u ní, protože si jej k sobě vzali, aby dceři ulevili. Bylo to v podstatě od doby, kdy se narodilo třetí dítě, dcera

Ví, že dcera má v manželství finanční problémy, neboť manžel jí dává velice málo peněz. Přitom podle informací má našetřenou nemalou částku. Od té doby co se dozvěděla, kolik má zeť našetřeno, požadovala, aby jí na posílal alespoň 2.000,- Kč měsíčně, což předtím nedělal. U dcery se objevily také určité problémy s placením dluhů, např. při udělení pokuty za jízdu městskou dopravou načerno. Dcera měla také dluh na zdravotním pojištění a na půjčce.

Její vztah s manželem nebyl ideální a také ví o tom, že ji manžel bil. Zejména to bylo v době, kdy se vrátil z hospody domů. Ostatně k otci příliš netihne ani syn, který bydlí u nich. Domů v podstatě nejezdí, protože tam není co jíst.

O posledním těhotenství dcery neměla ponětí. Vůbec jí nepřipadala jako těhotná, vypadala zcela normálně. Je pravdou, že dcera se jí v podstatě nesvěřuje.

Pokud jde o předcházející těhotenství, ví, že na první dítě se dcera s manželem těšili. Pokud jde o , toho sice nečekali, ale nakonec ho měli doma. U nevěděli, zdali si ji nechají z důvodů určitých neshod s manželem. Dokonce uvažovali o tom, že ji nechají v porodnici. Podle tehdejšího vyjádření dcery její manžel hrozně vyváděl, když měli mít . Ví, že dcera žádnou antikoncepci neužívala.

, syn obžalované, ve své výpovědi potvrdil, že od tří let bydlí u babičky a dědy. Proč tomu tak bylo, mu nikdo nesdělil. Do 14 let za ním jezdili rodiče a poté začal jezdit on k nim. Maminku považuje za hodnou, ovšem táta byl člověk, který na všechny křičel, i na něj. Značně lpěl na penězích a v důsledku toho jemu nedával ani dárky k Vánocům a nemohl jezdit ani na školní výlety, neboť táta úhradu těchto výletů považoval za vyhozené peníze. Naproti tomu si sobě kupoval věci, které se mu líbily. Byť mu bylo známo, že táta má

našetřené peníze, máma si stále stěžovala, že ona žádné peníze nemá. Kvůli tomu se oba rodiče stále hádali.

To, že mamka byla v jiném stavu, nevěděl, přestože byl u ní týden před porodem, na ní to nepoznal.

Z protokolu o ohledání místa činu, které bylo provedeno dne 18.5.2010 od 07:45 hodin, z fotodokumentace a náčrtku je zřejmé, že protokol zachycuje místo nálezu živého novorozence na pravém břehu řeky Lužnice v katastru obce Tábor a Sezimovo Ústí, trasu k tomuto místu od bytu obžalované , která se nachází v ulici , a samotnou situaci uvnitř bytu obžalované.

V dokumentech je zachyceno místo nálezu dítěte v igelitové tašce pod křoviskem vedle pěšiny vedoucí podél břehu řeky Lužnice ve vzdálenosti 1,5 m od pěšiny ve směru k řece. Na pěšině od místa nálezu v obou směrech jsou znatelné části krvavých stop bosých nohou a to oběma směry chůze. Krevní stopy vedou proti proudu řeky do katastru obce Sezimovo Ústí ulice Lužnická v blízkosti garáží, kde se nachází pumpa na vodu. Na podstavci pumpy jsou další krevní stopy. Stopy dále směřují k ulici , přičemž se jedná o vchod do panelového domu. I uvnitř panelového domu na chodbě před výtahem se nachází další krevní stopy a ty pokračují po schodišti z přízemí do druhého poschodí k bytu . Jedná se o byt, který obývá obžalovaná. Další krevní stopa byla zjištěna na prahu bytu obžalované. Pokud jde o byt obžalované, byly v koupelně zajištěny dámské svršky od krve včetně spodního prádla, dámské pantofle od krve, zakrvácené dámské kalhotky a dámská noční košile. Na stole v hale byly zajištěny zakrvácené dámské kalhotky a v obývacím pokoji deka se stopami krve. Na toaletě byla zajištěna záchodová mísa od krve. Z fotodokumentace pak je zřejmé, že v koupelně byl zajištěn kbelík, v němž pod zakrvácenými textiliemi byla nalezena placenta.

Ze záznamu o použití služebního psa se podává, že k němu došlo dne 18.5.2010 v 07:25 hodin v Táboře, sídliště Nad Lužnicí. Psem došlo k vypracování pachové stopy v místě nalezené kaluže krve na pumpě u garáží u řeky Lužnice, přičemž v průběhu sledování pachové stopy bylo zajištěno několik trasologických stop od krve. Pes sledoval pachovou stopu až k domu čp , kde ji ukončil. Ze záznamu je zřejmé, že dále byly krvavé stopy sledovány až k bytu rodiny ve 2. patře tohoto domu.

Ze záznamu o výjezdu posádky RLP vyplývá, že tato posádka vyjela na základě tísňového volání do Sezimova Ústí I. u řeky, kde byl nalezen živý novorozenec, který byl odložen v igelitové tašce ve křoví u Lužnice. Dítě bylo nalezeno podle krvavých stop jako stopa psem osoby p. , který lékařskou pomoc přivolal. Na místo se dostavila rovněž policie. Nalezen byl živý plod mužského pohlaví, které křičelo normálním hlasem. Po porodu oddělen od obalu, pupečník nebyl podvázaný. Dítě nebylo osušeno od zbytku VP a krve. Vybaleno z igelitové tašky, kde bylo také zabaleno v termofolii. Proveden podvaz pupečníku svorkou, dítě bylo osušeno a dáno do teplého prostředí a převezeno na JIP DEO z důvodu podchlazení. Proveden podvaz pupečníku.

Z úředního záznamu Policie ČR z 18.5.2010 vyplývá, že v 06:44 hodin téhož dne byla na adresu Sezimovo Ústí I., ulice Tábořská, vyslána hlídka policie na základě oznámení osoby , který našel v igelitové tašce novorozence. Hlídka policie dorazila na místo

v 06:50 hodin, přičemž na místě se nacházelo již vozidlo RZS Tábor i oznamovatel. Hlídka provedla vytěžení oznamovatele a přistoupila k úkonům směřujícím k zajištění místa činu.

Z gynekologického vyšetření obžalované z 18.5.2010 z 10:35 hodin se podává, že jmenovaná jeví známky proběhlého porodu. Do poradny v graviditě nikam nechodila. Porod provedla údajně v domácnosti. Tam byla také nalezena placenta, která byla dána k dispozici Nemocnici Tábor. U vyšetřované zjištěn v podstatě běžný poporodní nález.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie se podává, že k vyšetření byl použit srovnávací materiál s tekutou krví, označený . V tomto srovnávacím materiálu byla prokázána přítomnost lidské krve vykazující krevní skupinovou vlastnost B. Dále byly vyšetřeny biologické a věcné stopy zajištěné v době ohledání místa činu a byla prokázána u biologických stop přítomnost lidské krve s krevní skupinovou vlastností B. Pokud jde o věcné stopy, pak v tomto zajištěném materiálu byla prokázána rovněž přítomnost krve a zjištěna krevní skupinová vlastnost B.

Z rodného listu, který byl proveden jako listinný důkaz, se podává, že v knize narození Matričního úřadu Tábor ve svazku , ročník , str. , pořadové č. , je zapsáno místo narození Tábor, čp. , den, měsíc a rok narození , pohlaví muž, jméno , otec dítěte , matka s uvedením rodných čísel a dat narození.

Městským úřadem Tábor, odborem sociálních věcí, oddělení sociální ochrany dítěte a rodiny bylo sděleno, že rodiči nezl. , nar. byl dán předběžný souhlas s jeho osvojením.

Pokud jde o osobu pí , s manželem mají další tři děti, , který je zletilý a zdravotně postižený, je poživatelé plného invalidního důchodu a navštěvuje sociální zařízení Klíček v Táboře – Záluží, dále navštěvující 1. ročník Středního odborného učiliště v Táboře. Ten žije u prarodičů v a žákyně 7. třídy základní školy. Městským úřadem v Táboře, odborem sociálních věcí, oddělení sociální prevence, je veden spis nezletilých dětí od roku 2005, kdy bylo zjištěno velké množství zameškaných omluvených i neomluvených hodin nezletilými dětmi a . Rozhodnutím Okresního soudu v Táboře ze dne 28.5.2005, č.j. , byl nad všemi třemi dětmi nařízený soudní dohled a matce bylo uděleno napomenutí. Od této doby se poměry v rodině podle informací městského úřadu zlepšily.

Z propouštěcí zprávy Nemocnice Tábor, a.s. ve věci pacientky se podává, že jmenovaná byla hospitalizována v Nemocnici Tábor v období od 18.5. do 20.5.2010. Při příjmu byl u obžalované zjištěn běžný nález a pokud jde o gynekologickou anamnézu, zde je uvedeno, že jmenovaná má pravidelný menses od 14 let a poslední menses měla v srpnu 2009. Menses měla v termínu, byl obvyklé intenzity i délky trvání. Porody u ní proběhly tři, všechny záhlavím a v termínu porodu bez komplikací. Antikoncepci neuzívá. Neprodělala žádné gynekologické problémy. Při propuštění konstatován běžný zdravotní stav poporodní se spontánním porodem záhlavím.

Z další propouštění zprávy zpracované Nemocnicí Tábor na pacienta _____, nar. _____ s hospitalizací od 18.5. od 24.5.2010 je zřejmé, že jmenovaný se narodil ze čtvrtého těhotenství utajovaným porodem, s porodní váhou 3.040 g, délky 50 cm, nekříšen, novorozenecký ikterus mírný, kyčle v normě, bez alergické anamnézy. V den přijetí byl přivezen na dětské oddělení podchlazený, růžový, eupnoický, na kůži povrchové oděrky na LDK, jinak kůže čistá, turgor v normě, dutina ústní čistá, dýchání čisté, akce srdeční pravidelná, ozvy ohraničené, břicho měkké, bez rezistence, reflexy výbavné. Poporodní průběh u pacienta byl bez komplikací, ikterus mírný, váhově prospívá, jedná se o zdravého novorozence, u kterého byla zjištěna jen fraktura pravé klíční kosti.

Z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 25.8.2005, č.j. _____, se podává, že rozsudkem byl stanoven soudní dohled nad výchovou nezletilého _____ a matce bylo rovněž uděleno napomenutí.

Usnesením Okresního soudu v Táboře z 15.12.2009, č.j. _____, bylo Město Tábor ustanoveno opatrovníkem _____, na _____

Sdělením Úřadu práce v Táboře bylo zjištěno, že _____ je od února 2005 dosud žadatelkou o dávky SSP v Táboře. Z popisu rejstříku trestů se podává, že obžalovaná má záznamy o dvou odsouzeních z roku 1988 a z roku 2006. Hledí se na ni ovšem, jako by nebyla odsouzena.

Ve věci byl na obžalovanou vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Znalec ve svých závěrech konstatuje, že jmenovaná netrpí duševní chorobou ani poruchou ve vlastním slova smyslu. To platí i pro dobu páchaní zločinu. Jedná se o osobnost symplexní, s intelektem v pásmu hlubšího podprůměru. Její rozpoznávací a ovládací schopnosti jsou zachovány, platí to i pro dobu spáchání zločinu. Obviněná je schopna účasti v trestním řízení a je schopna chápat jeho smysl. Pobyt obžalované na svobodě není nebezpečný na základě duševní choroby či poruchy ve vlastním slova smyslu, ta u ní nebyla prokázána. Nejsou k dispozici žádné údaje, které by prokazovaly, že jednání obžalované, pro které je trestně stíhána, bylo ovlivněno jinou osobou. Vzhledem k věku vyšetřované již byl vývoj osobnosti ukončen, nelze očekávat podstatné změny v osobnostní struktuře. Znalec u obžalované neshledal projevy impulzivity ve smyslu psychiatrickém. V základních rysech reakce obžalované byla plánovaná dopředu. V žádném případě u ní neshledal jednání v patickém afektu.

Z vypracovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie, je zřejmé, že obžalovaná je osobnost výrazně nejistá, která nedokáže uplatit svůj názor, je výrazně závislá na názoru druhých s obavami z negativního hodnocení. Podhodnocuje se. Neschopnost prožívat negativní stránky. Nadměrná závislost na druhých ztěžuje vlastní iniciativu a činorodost. Impulzivita a negativní reakce ale mohou být v krátkém čase zapomenuty. Instabilita nálad, sebeobrazu, i mezilidských vztahů. Úroveň rozumových schopností celkově v dolním pásmu podprůměru až hraničním podprůměru a lehkého defektu, to odpovídá, dle klasifikace MKN-10, mentálnímu věku cca 12 až 15 let.

V sociálním prostředí patrné ambivalentní postoje a pocity ve své rodině. Celkem dobrá vazba na děti, velká emoční vzdálenost k partnerovi až obavy z něho. V širším společenském prostředí nejistota a obavy. Nepřiměřená, pokřivená, někdy až chybějící komunikace uvnitř

rodiny a to jak užší rodiny tak i širší. V bezprostřední době provinění mohlo být vnímání fakt částečně omezeno a to strachem z následků. Celkově jsou paměťové schopnosti pro verbální podnětový materiál průměrné až podprůměrné, pro optický podnětový materiál jsou průměrné. Je v zásadě schopna si zapamatovat průběh událostí a události správně reprodukovat. Ve věrohodnosti nezachyceny projevy vědomého zkreslování, bájně lhavosti. Nepodařilo se v testové situaci klamavou instrukcí zhoršit výkon. Zachyceno v rozhovoru pouze to, že zřejmě po zvážení celé situace ex post si uvědomila a pak prezentovala i jiný způsob řešení. Výpovědi ze záznamu i z vlastního rozhovoru se shodují.

Znalec v hlavním líčení posudek doplnil v rámci své výpovědi s tím, že obžalovaná po celou dobu těhotenství byla vedena obavami a strachem, co bude dál, takže pod dojmem strachu a úzkosti tam mohlo být nějaké mírné ovlivnění. Zdá se, že od doby, kdy zjistila, že je v jiném stavu, o tom takto uvažovala. Spíše byla ovlivněna tím, jaké následky z toho budou. Těžko říci vyloženě ano, zda její jednání bylo promyšlené, částečně na to snad byla připravena. Vyloženě nelze vyloučit, že jednala impulzivně.

Na obžalovanou byl rovněž vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví, gynekologie. Ve svých závěrech znalkyně uvedla, že porod její matkou obžalovanou proběhl v termínu, spontánně a bez komplikací. Během těhotenství obžalovaná nenavštívila těhotenskou poradnu, ovšem lze se domnívat, že to proběhlo bez komplikací. To, že porod byl v termínu, vyplývá nejenom z porodních hodnot novorozence, ze samotného průběhu porodu, který byl rychlý, nekomplikovaný, a ze zjištěných údajů, že obžalovaná poslední menstruaci měla v srpnu roku 2009. Dítě bylo nalezeno živé, bez patologie, s přestřiženým pupečnickem. Ten ovšem nebyl objektivně podvázán, což svědčí o ohrožení života novorozence vykrvácením.

Pokud jde o předchozí těhotenství a porody obžalované, z dokumentů které jsou k dispozici lze vyčíst celkem tři předchozí porody. K prvnímu porodu syna není k dispozici žádná dokumentace. Pokud jde o další porody, jedná se o spontánní porody.

Z dokumentace je zřejmé, že obžalovaná se vyhýbala pravidelným gynekologickým prohlídkám, přičemž při třetím těhotenství, které z její strany je zjevně nechtěné, se dostavila na vyšetření s podezřením na graviditu až ve 14. týdnu, kdy přerušení těhotenství již nebylo možné. Naposledy se podrobila vyšetření na gynekologii dne 1.2.1996.

U hlavního líčení znalkyně v rámci jejího výslechu doplnila znalecký posudek s tím, že porod jako takový není nikdy nic příjemného a vždy svým způsobem představuje rozrušující záležitost. Byť z pořízených materiálů na místě činu lze připustit, že porod proběhl spontánně, bez komplikací, při jisté zkušenosti rodičky s předchozími porody, ovšem znalkyně poukázala na fakt, že rodička sice rodila čtvrté dítě, ovšem po patnácti letech v době jejího fyzického věku 40 let. Rodička zcela očividně dítěti při porodu nevěnovala takovou pozornost, jakou by měla. Nabízí se otázka, zda se dítěte takovou rychlostí chtěla zbavit, že neměla zájem, aby bylo ošetřeno, nebo zda se nacházela v takovém akutním psychickém stavu, který byl náhlý a neadekvátní a o celé záležitosti v daném okamžiku nepřemýšlela. Její špatný psychický stav přitom nelze vyloučit. Krvácení, které za ní nechávalo stopy, spíše nasvědčuje akutnímu neúplně rozumně zvládnutému jednání. Je to záležitost jednání, které nedělá dojem připravovaného aktu. Pokud jde o nevěnování náležitě pozornosti novorozenci, pak znalkyně zejména poukázala na to, že novorozenec nebyl oblečen. Stav, ve kterém dítě bylo odloženo,

podle znalkyně umožňoval dítěti přežít i několik hodin, i když naznačila, že tato otázka může být spekulativní, protože jeho přežití závisí na celé řadě dalších faktorů. Osobně se domnívá, že v dané chvíli dítěti prospělo ranní květnové počasí. Odpověď na otázku, zda rodička rádným způsobem ošetřila novorozence, je problematická, protože samy rodičky způsob ošetření po porodu příliš neznají, neboť v 97% rodí v porodnici.

Pokud byla zjištěna u novorozence zlomenina klíční kosti, pak se nejedná o nic mimořádného, protože k němu může dojít i při lékařsky vedeném porodu. Znalkyně uvedené označila jako běžnou porodní komplikaci.

V případě obžalované je nutné jednoznačně připustit možnost afektivního jednání. Nejsou sice k dispozici další podrobnější údaje, zejména pokud jde o délku porodu, ovšem samotný vlastní porod mohl trvat hodinu i déle. Podle situace, která byla zjištěna v bytě obžalované, se nejeví, že by porod trval několik hodin. Hypoteticky nelze vyloučit, že obžalovaná se připravovala celou situaci s novorozencem ukončit způsobem, jak bylo zjištěno. Při vlastním aktu porodu bez pomoci, v domácnosti, ráno, kdy se dítě vypravuje do školy, ovšem může opravdu dojít k tak náhlé afektivní situaci, kterou nelze předjímat, kterou si nemůžeme představit a nemůže si ji představit ani člověk sám, byť se na to dejme tomu 9 měsíců připravuje. Nelze vyloučit, že vzniklá situace dokonce může zabránit nebo zamezit vyhodnocení následků, resp. že by nebyla schopna předpokládat následky, ke kterým mohlo dojít.

Na základě výše provedených důkazů krajský soud zjistil následující skutečný stav věci. Obžalovaná v roce 1989 uzavřela manželství s . V roce 1991 se jim v manželství narodilo první dítě, syn , který byl postižen dětskou mozkovou obrnou. obžalovaná v podstatě každý den vozila do ústavu Klíček. V roce 1993 se narodilo druhé dítě, syn , který byl plánován. Jako nechtěné dítě se narodila dcera v roce 1995. Obžalovaná, která měla liknavý přístup k pravidelným gynekologickým prohlídkám, v případě dcery ženského lékaře navštívila pozdě a její těhotenství nebylo možno přerušit.

Když synu byly tři roky, dohodla se obžalovaná se svou matkou, že v zájmu ulehčení její práce se o syna bude starat její matka a on bude bydlet u ní.

Manželé během celého manželství měli nemalé finanční obtíže, které byly na jednu stranu dány tím, že manžel obžalované na provoz rodiny dával omezené finanční prostředky, přičemž na druhé straně jsou dány jisté pochybnosti, zda obžalovaná uměla odpovídajícím způsobem s finančními prostředky hospodařit.

Taktéž není pochyb o tom, že obžalovaná v průběhu manželství již delší dobu udržovala milostný styk se svým bývalým přítelem . Tento poměrně častý kontakt, kromě období, kdy na jejich vztah přišel manžel obžalované, přetrvával v podstatě až do poslední doby. Přitom manželé spolu v podstatě od roku 2005 intimně nežili.

Poslední menstruaci obžalovaná měla v roce 2009 v měsíci srpnu. V listopadu téhož roku se svěřila svému příteli , že je v jiném stavu. Ten ji ovšem odbyl. Koncem listopadu mu řekla, že je vše v pořádku. Oba jmenovaní, byť méně často, se opětovně stýkali a to i po intimní stránce. Fakt, že se nachází v jiném stavu, obžalovaná nikomu nesdělila a

během celého těhotenství nenavštívila ani gynekologickou poradnu. Na samotný porod se nijak nepřipravovala.

Dne 18.5.2010 v ranních hodinách obžalovaná v místě svého bydliště v , na toaletě svého bytu porodila živé dítě mužského pohlaví a v důsledku rozrušení způsobeném porodem s cílem tohoto novorozence se zbavit, vložila jej do sáčku na odpadky a igelitové tašky, kterou odnesla nedaleko místa bydliště na okraj řeky Lužnice nacházející se v katastru obce Sezimovo Ústí, okres Tábor, kde tuto tašku odložila do křoví, přičemž krátce na to, kolem 6:30 hod., igelitovou tašku s novorozeným dítětem jménem nalezl náhodný chodec díky vystopování jeho psem, přičemž přivolal lékařskou pomoc a lékař konstatoval, že dítě je zdravé bez známek zevního poranění.

Obžalovaná po odložení dítěte na břehu řeky Lužnice odešla z tohoto místa blíže k Sezimovu Ústí proti proudu řeky, kde na břehu řeky si omyla zakrvácené nohy a poté odešla domů.

Tento skutkový děj krajský soud dovedl ze všech výše uvedených důkazů, které provedl v hlavním líčení a poté, co tyto důkazy vyhodnotil jednotlivě i v souhrnu, postupem podle § 2 odst. 5, 6 tr. řádu.

K důkazní situaci je nezbytné říci, že ta nebyla nikterak složitá, pokud jde o objasnění objektivní stránky trestného činu, tzn. jednání, kterého se obžalovaná dopustila. Z protokolu o ohledání místa činu, z fotodokumentace, z výpovědi svědka , z lékařských zpráv na obžalovanou i novorozence a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví, gynekologie, je zjevné, že předmětného dne v ranních hodinách u obžalované došlo k utajenému porodu, když té se narodil novorozenec mužského pohlaví jménem . K porodu došlo v bytě obžalované na toaletě, přičemž obžalovaná, jak zcela zjevně vyplývá z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace, toto novorozeně zabalila do igelitové tašky a odnesla nedaleko na břeh řeky Lužnice, kde novorozenec v igelitové tašce odložila do křoví, aniž by tomuto novorozenci podvázala pupeční šňůru, případně poskytla základní ošetření po porodu. V tomto směru lze odkázat opět na protokol o ohledání místa činu, na výpověď svědka a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie a porodnictví. potvrdil nález novorozeněte v igelitové tašce a to pouze díky svému psovi, který kolem 06:30 hodin dne 18.5.2010 v ranních hodinách zachytil stopu a po této stopě se dostal až k předmětné tašce. Jak uvedl svědek , pokud by jej pes k této tašce nepřivedl, není si jist, zda by sám toto novorozeně našel, byť se nacházelo nedaleko pěšiny, po které šel. O tom, že dítě našel, krátce poté, co obžalovaná je na místě odložila, svědčí zápis prvotního ošetření nalezence záchrannou službou, lékařská zpráva o ošetření novorozence a již citovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví. Že to byla obžalovaná, která dítě odnesla ze svého bytu k řece Lužnici, svědčí nepřetržitý řetězec krevních stop zachycených od místa nález novorozence až k bytu obžalované, dále krevní stopy u řeky Lužnice v katastrálním území Sezimova Ústí, kde se obžalovaná, alespoň podle zevních známek zachycených na fotodokumentaci, omývala. O proběhlém porodu obžalované pak svědčí nejenom lékařská zpráva o stavu obžalované krátce poté, co byla zadržena a vyšetřena v Nemocnici Tábor. Lékařská zpráva jednoznačně hovoří o tom, že obžalovaná, byť u ní nebyly shledány žádné zdravotní obtíže, po gynekologické stránce se nachází ve stavu poporodním. Současně o proběhlém porodu svědčí nález v bytě

obžalované, kde kromě celé řady zakrváceného oděvu a dalších textilií byla nalezena i placenta.

Krajský soud má za to, že daleko složitější bylo objasnění subjektivní stránky spáchaného jednání obžalovanou. To bylo dáno především tím, že obžalovaná sama ve věci využila svého práva a nevyprávěla. O svém těhotenství nikoho neinformovala a nikomu se ani o něm nesvěřila. Pokud v listopadu roku 2009 naznačila, že nedostala menstruaci, pak poté, kdy jmenovaný na tuto zprávu v podstatě nijak nereagoval, sdělila mu, že je vše v pořádku.

Ze zjištěného objektivního jednání, jak o něm bylo hovořeno výše, pro posouzení subjektivní stránky trestného činu spáchaného obžalovanou lze pouze dovodit, že obžalovaná tím, že neprovedla základní ošetření novorozence, tohoto odložila zabaleného v igelitové tašce na odlehlejší místo, musela být minimálně srozuměna s tím, že takovýmto počínáním způsobí novorozenci smrt. Obžalovaná jako matka tří dětí bezpochyby věděla, že je nezbytné novorozenci poskytnout po porodu jistou minimální péči, neboť novorozenec není schopen vlastního pohybu, není schopen se sám o sebe postarat a pokud novorozenci není dáno jídlo, není oblečen, pak u něj může nastat do několika hodin smrt v důsledku podchlazení a v daném případě též vykrvácení, protože obžalovaná neučinila jeden ze základních úkonů u narozených dětí a to podvázání pupeční šňůry. Jak uvedla znalkyně, rodička nemusí znát veškeré úkony, které je nezbytné s novorozenci učinit, neboť v současné době je prováděno kolem 97% porodů v porodnici a s těmito úkony se rodička nesetkává. V každém případě ovšem rodička zná základní a rozhodující postupy po porodu novorozence, které jsou běžně známy široké veřejnosti díky nemalé medializaci a podvázání pupeční šňůry, jak je krajský soud přesvědčen, patří k těmto jedním ze základních úkonů. Z těchto zjištění krajský soud je přesvědčen, že obžalovaná byla minimálně srozuměna, že jednáním, jehož se dopustila vůči novorozenci, bude způsobena smrt. K té ovšem nedošlo nikoli přičiněním obžalované, ale díky tomu, že dítě bylo nalezeno za okolností výše popsaných.

Krajský soud se dále zabýval, zda obžalovaná se svého jednání dopustila s rozmyslem a po předchozím uvážení a má za to, že v průběhu hlavního líčení z provedených důkazů se tuto skutečnost nepodařilo prokázat. K dispozici není jediný důkaz, který by tomuto závěru nasvědčoval. V tomto směru je nutné opakovat, že sama obžalovaná nevyprávěla a pokud tento fakt nelze dovodit ani z objektivně zjištěného jednání obžalované, pak takovýto závěr nelze učinit.

Zjištěného jednání vůči novorozenci se obžalovaná dopustila bezprostředně po porodu, proto krajský soud musel vážit, zda se tohoto jednání nedopustila v rozrušení způsobeném porodem. Pro posouzení otázky, zda obžalovaná jednala v tomto psychickém stavu, je rozhodujícím podkladem posudek znalce porodníka. Přitom není podstatné, zda byly narušeny schopnosti obviněné rozpoznat nebezpečnost svého jednání a ovládnout ho.

Znalkyně při řešení této otázky musela vycházet pouze z těch důkazů, které měla k dispozici a které v hlavním líčení byly provedeny. Jak sama znalkyně sama uvedla, bylo na škodu, že obžalovaná nevyprávěla, když využila svého práva nevyprávět. Současně krajský soud musí konstatovat, že dokazování ve věci bylo vyčerpávající a nepřicházelo v úvahu jeho další doplnění.

Znalkyně u hlavního líčení jednoznačně uvedla, že je problematické řešit otázku šoku nebo akutního pohnutí mysli kolem porodu. Jedná se o subjektivní záležitost. V každém případě, byť obžalovaná měla zkušenosti s porodem, tyto zkušenosti v případě prvního porodu byly též negativní. Problematické bylo i třetí nechtěné těhotenství. Nelze vyloučit, že negativní podvědomí ohledně porodů se jí mohlo určitě vybavit. Negativní zkušenost ve vlastním životě se vždy vybavuje v podobné modelové situaci a to nelze přehlédnout ani u obžalované. V žádném případě nelze vyloučit možnost existence špatného psychického stavu. Krvácení, které za ní zanechávalo stopy, spíše nasvědčuje akutnímu, ne úplně rozumově zvládnutému jednání. Je to záležitost jednání, které nedělá dojem přípravného aktu. Existenci afektu u obžalované je nutné připustit. Jak dlouho ovšem celá záležitost trvala, je pouze otázkou domněnky. Vlastní porod mohl trvat pouze jednu hodinu, ale také několik hodin.

Za tohoto stavu nezbylo krajskému soudu než při respektování zásady in dubio pro reo uzavřít, že obžalovaná se svého jednání vůči novorozenci, tak jak bylo výše naznačeno, dopustila v rozrušení způsobeném porodem.

V takovémto případě pak se dopustila zločinu vraždy novorozeného dítěte matkou podle § 142 tr. zákoníku ve stadiu pokusu, neboť podle něho se tohoto činu dopustí matka, která v rozrušení způsobeném porodem úmyslně usmrtí při porodu nebo bezprostředně po něm své novorozené dítě, přičemž ke smrti novorozence nedošlo nezávisle na vůli obžalované. Obžalovaná svého jednání se dopustila úmyslně ve formě minimálně nepřímého úmyslu.

Tento zločin je ohrožen trestem odnětí svobody na tři léta až osm let. Při úvaze o výši uloženého trestu odnětí svobody, když podle přesvědčení krajského soudu jiný druh trestu ani nepřicházel v úvahu, krajský soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, osobním, rodinným a jiným poměrům jmenované. Není pochyb o tom, že se dopustila závažné trestné činnosti, přičemž zcela jistě její jednání bylo odrazem snahy řešit vzniklou situaci způsobem, který do určité míry reflektoval její situaci, v níž se nacházela a její intelekt, jak se k němu vyjadřují i znalci psychiatr a psycholog. Do určité míry se způsob řešení problémových situací u obžalované zrcadlí v průběhu celého života, kdy obžalovaná řešení veškerých problémových situací odkládá na nejzazší možnou hranici, přičemž v daném případě nelze vyloučit, že řešení bylo ovlivněno právě stavem, v němž se nacházela, jak již bylo konstatováno.

Přes uvedené je zcela zřejmé, že obžalovaná již v době svého těhotenství, o němž věděla poměrně delší dobu, situaci mohla řešit jinými cestami zcela legálními za pomoci dalších osob, což jmenovaná neudělala. Zmíněný závěr soudu pouze dokresluje rozsudek Okresního soudu v Táboře, kterým bylo rozhodnuto o stanovení soudního dohledu nad nezletilými dětmi obžalované a svědčí o náležitě nevypěstované odpovědnosti k výchově dětí. Obžalovaná při plném vědomí problému s výchovou dětí, při plném vědomí nechtěného těhotenství třetího dítěte, neřešila žádným způsobem další početí dítěte s při řadě možností řešení této situace a svým způsobem stav, do kterého se v rámci porodu dostala, si navodila i sama.

Z těchto důvodů má krajský soud za to, že na obžalovanou je namíště působit trestem odnětí svobody, který je uložen sice ještě ve spodní polovině zákonné trestní sazby ust. § 142 tr. zákoníku, ovšem blíže jeho poloviny v trvání pěti let. Jedná se o trest, který je ze zákona nepodmíněný.

Protože obžalovaná dosud nebyla ve výkonu trestu odnětí svobody, má krajský soud za to, že v jejím případě lze využít dobrodiní zákona a k výkonu trestu odnětí svobody za využití ust. § 56 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku ji zařadit do věznice s dozorem.

K trestnímu řízení se s požadavkem na náhradu škody připojil poškozený zast. opatrovníci Bc. Světlouš Fialovou. Domáhal se náhrady škody za bolestné v podobě zlomení klíční kosti. Krajský soud v rámci dokazování zjistil především výpovědi znalkyně z oboru zdravotnictví, obvěti porodnictví, gynekologie, že se jedná o běžnou porodní komplikaci, ke které může dojít při jakémkoli porodu, včetně porodu který je veden lékařem. Za této situace podle přesvědčení krajského soudu není k dispozici dostatek podkladů, z nichž by bylo možné dovodit, že takovéto poranění bylo v příčinné souvislosti s jednáním obžalované a proto rozhodl postupem podle § 229 odst. 2 tr. řádu a poškozeného s nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od doručení jeho stejnopisu k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím tohoto soudu. Činí se tak ve trojím vyhotovení. Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku. Ve prospěch obžalovaných mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, manžel a druh. Odvolání musí v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo nepospěch.

V Táboře dne 31.5.2011

JUDr. Zdeněk Kučera
předseda senátu

